

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยน
เงินตราต่างประเทศของไทย

ผู้เขียน

นางสาวรัตนา เฉลียว

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.นิสิต พันธมิตร

ประธานกรรมการ

อ.ดร.ประพัฒน์ จริยะพันธุ์

กรรมการ

ผศ.ดร.ศศิเพ็ญ พวงสายใจ

กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการกำหนดดุลยภาพในระยะยาวและการปรับตัวของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ตามแนวคิดแบบจำลอง Portfolio Balance Approach ของ Ranuzzi โดยใช้เทคนิคโคอินทิเกรชัน และเอเรอร์คอร์เรชัน (Cointegration and Error Correction) มาช่วยในการวิเคราะห์ ในการศึกษาได้พิจารณาอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ 5 ชนิด ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อ 100 เยนญี่ปุ่น อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อปอนด์สเตอร์ลิง อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์ และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อริงกิตมาเลเซีย ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลอนุกรมเวลารายเดือน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2540 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2547 รวมทั้งสิ้น 90 ตัวอย่าง

ผลการทดสอบคุณสมบัติความนิ่งของข้อมูลสำหรับตัวแปรทุกตัว โดยวิธียูนิทรูทเทสต์ พบว่า ตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในแบบจำลองในทุกกรณีมีลักษณะนิ่ง และมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลในอันดับที่ 1 ดังนั้น จึงสามารถนำไปวิเคราะห์หาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง และตัวแปรทางเศรษฐกิจต่างๆ ในแบบจำลอง โดยใช้วิธีการทดสอบโคอินทิเกรชันของ Engle and Granger ผลการศึกษากรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์

สหรัฐฯ พบว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในคาบที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ผลต่างของระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ สัดส่วนของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศต่อมูลค่าการนำเข้า และดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในประเทศ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1, 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ

กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อ 100 เยนญี่ปุ่น พบว่า อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในคาบที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศกับต่างประเทศ ผลต่างระหว่างระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ และสัดส่วนของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศต่อมูลค่าการนำเข้า มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อปอนด์สเตอร์ลิง พบว่า ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศกับต่างประเทศ และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในคาบที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 สัดส่วนของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศต่อมูลค่าการนำเข้า มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์ พบว่า อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในคาบที่ผ่านมา และผลต่างของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัดในคาบที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และ 0.1 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรผลต่างของระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ และสัดส่วนของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศต่อมูลค่าการนำเข้ามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อริงกิตมาเลเซีย พบว่า ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศกับต่างประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในคาบที่ผ่านมา ผลต่างของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัด และผลต่างของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัดในคาบที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05, 0.01, 0.01 และ 0.01 ตามลำดับตัวแปรผลต่างของระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ สัดส่วนของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศต่อมูลค่าการนำเข้า และดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในประเทศ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรสัดส่วนเงินทุนสำรอง

ระหว่างประเทศต่อมูลค่าการนำเข้า และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในคาบที่ผ่านมามีอิทธิพลในการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมากที่สุดในทุกกรณี

ผลการศึกษาเพื่ออธิบายการปรับตัวในระยะสั้นของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงเพื่อให้ปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว โดยวิธีเอเรอร์คอเรกชัน พบว่า การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงเพื่อให้ปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวนั้นขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรต่างๆ ในเดือนที่ผ่านมา และค่าความเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพในเดือนที่ผ่านมา โดยที่ส่วนที่เบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพนั้นจะลดลงเรื่อยๆ ในแต่ละช่วงเวลา พบว่า ค่าความเร็วในการปรับตัวในระยะสั้นในกรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อ 100 เยนญี่ปุ่น มีค่ามากที่สุด คือ 1.265 รองลงมา คือ อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ 1.1931 อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์ 1.0635 อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อปอนด์สเตอร์ลิง 0.9492 และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อริงกิตมาเลเซีย 0.7916 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title	An Analysis of Factors Affecting the Exchange Rate of Thai Currency	
Author	Miss Rattana Chalieow	
Degree	Master of Economics	
Thesis Advisory Committee	Asst. Prof. Dr. Nisit Panthamit	Chairperson
	Lect. Dr. Prapatchon Jariyapan	Member
	Asst. Prof. Dr. Sasipen Phuangsaichai	Member

ABSTRACT

The purpose of this study was to attempt to identify the economic factors which related to long-run equilibrium and exchange rates adjustment along with Portfolio Balance Approach Model by Ranuzzi. This study employed the Cointegration and Error Correction method which focused on five Thai foreign bilateral exchange rates; the Baht-US Dollar, the Baht-100 Yen, the Baht-Pounds, the Baht-Singapore Dollar and the Baht-Ringgit. The 90 observations of monthly data from July 1997 to December 2004 were used in the study.

The results of stationary property of all variables using unit root test. The results revealed that all series were found to be stationary at the first order of integration. In addition, the Engle and Granger cointegration procedure was utilized to test the long-run relationship between the real exchange rates and economic factors. The result of the Baht-US Dollar case indicated that changes in real exchange rates are directly related with the real exchange rates in the previous period at 0.01 level of significance but inversely related to the price level differential, the foreign-exchange reserve money on volume of import ratio and the domestic manufacturing production index at 0.1, 0.01 and 0.01 level of significance, respectively.

The result of the Baht-100 Yen case indicated that changes in real exchange rates were directly related with the real exchange rates in the previous period at 0.01 level of significance but inversely related to the interest rate differential, the price level differential and the foreign-exchange reserve money on volume of import ratio at 0.01 level of significance.

The result of the Bath-Pounds case indicated that changes in real exchange rates were directly related with the interest rate differential and the real exchange rates in the previous period at 0.01 level of significance but inversely related to the foreign-exchange reserve money on volume of import ratio at 0.05 level of significance.

The result of the Baht-Singapore Dollar case indicated that changes in real exchange rates were directly related with the real exchange rates in the previous period, the foreign-exchange reserve money and accumulative sum of current account differential at 0.01 and 0.1 level of significance, respectively but inversely related to the price level differential and the foreign-exchange reserve money on volume of import ratio at 0.01 level of significance.

The result of the Baht-Ringgit case indicated that changes in real exchange rates were directly related with the interest rate differential, the foreign-exchange reserve money and accumulative sum of current account differential, the real exchange rates in the previous period and the foreign-exchange reserve money and accumulative sum of current account differential in the previous period at 0.05, 0.01, 0.01 and 0.01 level of significance, respectively but inversely related to the price level differential, the foreign-exchange reserve money on volume of import ratio and the domestic manufacturing production index at 0.01 level of significance. Also, the results detected that the foreign-exchange reserve money on volume of import ratio and the real exchange rates in the previous period were the main factors influencing all of real exchange rates.

Furthermore, this study applied the error correction model to combine the short-run effects and the adjustment process through the long-run equilibrium relationship between the real exchange rates and economic factors in a single model. This results indicated that the changes of real exchange rates were depended on the changes of one lagged variables. The empirical evidences also revealed that the real exchange rates did not only respond to the changes in macroeconomic variables, but also to the “disequilibrium errors” in the previous period. For the speed of adjustment coefficients of the Baht-100 Yen, the Baht-US Dollar, the Baht-Singapore Dollar, the Baht-Pounds and the Baht-Ringgit were 1.265, 1.1931, 1.0635, 0.9492 and 0.7916, Respectively.